

Chương 573: Suy Nghĩ Của Reinhardt

(Số từ: 3316)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:08 AM 02/10/2023

Ludwig lại tiến về phía Đội cận vệ Quận 17 vào ngày hôm sau.

Trong khi Heinrich và Ellen có quyền tự do tuần tra vùng ngoại ô của Thủ đô Đế quốc, Ludwig không thể làm điều đó, cũng như không được phép.

Ludwig có thể cảm thấy thiếu thốn, nhưng anh không quên sự khác biệt về khả năng tuyệt đối của họ.

Ludwig không dám vượt quá nhiệm vụ mà Heinrich và Ellen có thể làm.

Vì vậy, Ludwig đi về phía người bảo vệ.

Đó là một công việc khó khăn và đau đớn, nhưng ngay cả trong công việc đó, Ludwig cũng có thể tìm thấy những nhiệm vụ nhỏ mà anh có khả năng thực hiện.

Ngay cả những nhiệm vụ nhỏ nhất như trả lại một đứa trẻ bị lạc về tay cha mẹ của chúng chắc chắn không phải là vô nghĩa.

Hy vọng cho những nhiệm vụ như vậy, Ludwig đã đi đến bảo vệ.

"Ludwig, chúng tôi có một nhiệm vụ quan trọng cho anh."

"...Một nhiệm vụ quan trọng?"

"Một nhiệm vụ phù hợp với anh, Ludwig."

Một nhiệm vụ phù hợp với Ludwig.

Cả cung thủ Sontein và Đội trưởng cận vệ đều kính trọng Ludwig.

Tuy nhiên, họ cũng biết rằng Ludwig không thể chịu đựng được khi chứng kiến những hành động tàn ác của lính canh trong trại tị nạn.

Một nhiệm vụ phù hợp với Ludwig.

"Nhiệm vụ của anh là hộ tống."

Với vẻ bối rối trên khuôn mặt của Ludwig, Đội trưởng đội cận vệ nhẹ nhàng nói.

"Một người hộ tống...?"

"Anh không biết về dịch bệnh sao?"

"Ừm... Hôm qua tôi thấy rồi."

"Đối với quá trình thanh lọc, một linh mục đã được cử đi."

—Bệnh dịch.

—Và thanh tẩy.

Đôi mắt của Ludwig mở to.

“Hãy hộ tống linh mục phái đi.”

Một nhiệm vụ để tiêu diệt dịch bệnh.

Một nhiệm vụ hoàn toàn cần thiết để cứu người.

"...Cám ơn anh đã xem xét."

Họ giao cho anh nhiệm vụ này vì họ biết Ludwig gặp khó khăn gì và anh muốn gì.

***

Để thanh lọc một dịch bệnh, cần có một linh mục từ Giáo hội Towan.

Tuy nhiên, do Ma vương, Giáo hội Towan và Als phải đối mặt với sự đàn áp.

Trong hoàn cảnh như vậy, các linh mục của Towan không thể di chuyển công khai, ngay cả khi họ đến để điều trị bệnh dịch.

Không chỉ những người theo Towan phải đối mặt với sự đàn áp, mà các linh mục cũng phải chịu số phận tồi tệ hơn. Nhưng họ không thể bỏ qua dịch bệnh. Nếu nó lan rộng từ quận tị nạn đến Thủ đô Đế quốc, tình hình có thể trở nên không thể giải quyết được ngay cả với [Sức mạnh thần thánh].

Đó là lý do tại sao các linh mục của Towan đã mạo hiểm mạng sống của mình để thanh lọc bệnh dịch ở quận tị nạn.

Tất nhiên, họ phải di chuyển bí mật, vì vậy họ không thể mặc áo linh mục.

Họ cũng không thể nhận được một đoàn hộ tống lớn. Họ cần phải di chuyển một cách kín đáo để tránh thu hút sự chú ý.

Mặc dù mục đích của họ không phải để gây hại, mà là để cứu người.

"Nữ tư tế, đây là Ludwig, người sẽ hộ tống cô hôm nay."

Ludwig cúi đầu nhìn nữ tư tế mặc áo choàng xám phong trần.

"Rất vui được gặp anh, tôi tên là Rowan."

"Xin chào."

Nữ tư tế, người có vẻ trẻ tuổi Ludwig, mỉm cười với anh.

"Tôi biết điều này có thể không nhiều, nhưng tôi sẽ cố gắng hết sức."

Ludwig nói thêm điều này, nghĩ rằng Rowan có thể không hài lòng với người hộ tống duy nhất từ Đội cận vệ 17 chỉ có một tay.

"Cảm ơn, tôi sẽ dựa vào anh."

Tuy nhiên, nữ tư tế dường như không bận tâm chút nào, khi cô nhẹ nhàng mỉm cười và gật đầu.

***

Ludwig và Rowan cùng nhau rời khỏi trụ sở Lực lượng Phòng vệ Quận 17.

Nhiệm vụ thanh tẩy dịch. Lần đầu tiên sau một thời gian dài, Ludwig cảm thấy đầu óc mình minh mẫn.

Đó là một nhiệm vụ đơn giản không yêu cầu quyết định điều gì là đúng.

Họ không mặc đồng phục của lính canh để di chuyển kín đáo, Rowan cũng mặc áo choàng có mũ trùm đầu, che kín mặt.

Đó là một tình huống mà cả danh tính của cô ấy với tư cách là một nữ tư tế lẫn Ludwig với tư cách là một người bảo vệ đều không rõ ràng.

Đó chỉ đơn thuần là vấn đề thanh lọc một khu vực bị bệnh dịch hạch.

Tuy nhiên, nếu một tình huống không lường trước phát sinh, họ có thể phải dùng đến vũ lực. Rowan liếc nhìn Ludwig đang đi bên cạnh cô và nghiêng đầu.

“Anh không phải là cảnh vệ chính thức, phải không?”

"Cái gì? Ồ... Làm sao cô biết?"

"Bởi vì Đội trưởng đội cận vệ đã đề cập đến nó..."

Đó không phải là một khoản khấu trừ đặc biệt ấn tượng.

"À... Thực ra, tôi đã không trở về đây từ đồn trú của lực lượng đồng minh trong một thời gian dài. Vì vậy..."

"Anh là cựu chiến binh nhỉ."

"Vâng... Tôi bị thương ở phía sau, nhưng..."

"Anh là một người đáng ngưỡng mộ. Tôi tôn trọng anh."

Trước những lời của Rowan, Ludwig dường như cảm thấy mặt mình nóng lên.

Đó không phải là xấu hổ hay ngại ngùng, mà là hổ thẹn.

Ludwig nghĩ rằng anh không có quyền nghe những lời như vậy, chỉ cảm thấy hổ thẹn.

Những người như Rowan, người thực sự đáng ngưỡng mộ, không nên nghe những lời khen ngợi như vậy sao?

Bất chấp vô số người coi thường và ghét bỏ các linh mục và nữ tu tể của Towan, họ đã cố gắng cứu những người khác.

Những người thực sự đáng ngưỡng mộ và vĩ đại là họ, phải không?

Ludwig chỉ nghĩ mình là kẻ đã thất bại và bị xua đuổi, không đáng bị những lời như vậy.

"Chúng ta sẽ di chuyển bí mật, vì vậy không nên có bất kỳ tranh cãi hay xáo trộn nào. Ludwig, chỉ can thiệp nếu đó là một tình huống cực kỳ khó xảy ra."

Như thể cô đã thực hiện công việc thanh tẩy hơn một hoặc hai lần, Rowan nói với Ludwig những điểm cần thận trọng.

"Ludwig, anh chạy có giỏi không?"

"Cái gì? Ồ... Vâng, tôi rất tự tin."

—Chạy.

Đó là một trong số ít những điều mà Ludwig vẫn tự tin, ngay cả trong tình trạng hiện tại của mình.

"Cũng ai đó trong khi chạy thì sao?"

Rõ ràng là Ludwig sẽ cũng ai mà không cần nhắc đến.

"Tôi cũng tự tin làm tốt như vậy."

"Nếu có vấn đề gì, hãy cũng tôi và chạy đi nhanh nhất có thể."

Rowan cười rạng rỡ khi nói vậy.

Nếu họ từng xung đột với những người tị nạn, họ sẽ tránh đối đầu chứ không giết họ.

"Vâng, tôi chắc chắn sẽ làm điều đó."

Ludwig thích cách tiếp cận của Rowan.

***

Hôm nay, Ellen lại cùng Heinrich tuần tra trên đường cái.

Nghe họ nói chuyện từ hôm qua, tưởng chừng như không cần đi nhưng cả hai đã vội vã rời đi sau khi ăn sáng, không thể chịu được cảm giác ngứa ngáy.

Vì vậy, không còn gì để làm ngoài việc lăn lộn trên giường một lúc. Thu thập thông tin trong Temple cũng đã bị chặn vào lúc này.

Anh đã nằm đó bao lâu rồi?

*Bụp bụp!

Quay đầu lại khi ngồi trên giường, anh thấy một con chim sẻ.

—Một con mèo và một con chim sẻ.

*Bụp bụp!

-Chíp!

Con chim sẻ nghiêng đầu nhìn anh.

*Bụp bụp!

-Chíp!

Đã lâu lắm rồi anh mới được nhìn thấy cảnh tượng đó.

Sarkegaar, thực sự.

***

—Bên ngoài ký túc xá Royal Class.

Sarkegaar và tôi giả vờ là sinh viên trở về khi chúng tôi nói chuyện.

Thành thật mà nói, không cần phải ngụy trang.

Khung cảnh của Temple gần như hoang vắng. Có người, nhưng họ cực kỳ hiếm. Những người có thể được nhìn thấy chỉ là lính canh.

Đồ ngốc của chúng tôi đã tìm thấy Sarkegaar và cử ông ta đến đây trong thời gian chờ đợi.

Ông cũng đã nghe kết quả cuộc họp của Hội đồng trưởng lão.

Sarkegaar nói, thật kỳ lạ khi [Giả kim thuật] không liên quan.

Nó không đơn giản như việc tạo ra Undead như chúng tôi. [Giả kim thuật] là một bộ môn ma thuật kết hợp các yếu tố của cả hóa học và sinh học.

Đối phó với xác chết, nói đúng ra, là một vấn đề đối phó với sự sống. Vì vậy, không có gì lạ khi một nhà giả kim tham gia.

Trên hết, danh sách nghiên cứu của Antirianus mà tôi nghe được càng khiến tôi bối rối hơn, vốn đã hoang mang. Để chế không tiến hành nghiên cứu hay thí nghiệm.

Họ phải ở giữa một nhiệm vụ với một kết quả rõ ràng. Không đời nào họ đầu tư vào học thuật thuần túy giữa chiến tranh, với sự thiếu hụt nguồn cung cấp và tài nguyên.

“...Đúng vậy, cũng không có xác của Mullerun.”

Ngoài ra, điều quan trọng cần lưu ý là Đế chế có thể biết phương pháp hồi sinh một pháp sư dưới dạng Lich.

Lich ban đầu là một Undead được tạo ra bởi một pháp sư sống, người tự mình trải qua quá trình này. Nói cách khác, đó là một quy trình mà pháp sư thực hiện trên cơ thể của chính họ khi họ còn sống. Olivia nói rằng ngay cả trong trường hợp của một Death Knight, cái tôi của họ vẫn được duy trì.

Nhưng công việc chúng tôi làm lần này là hồi sinh một anh hùng đã chết, hay đúng hơn là một hiệp sĩ, với tư cách là một Death Knight.

Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng tôi hồi sinh một pháp sư đã chết dưới dạng Undead?

Phạm vi của các tùy chọn sẽ mở rộng đáng kể và lực lượng chắc chắn sẽ rất lớn.

Hơn nữa, vai trò của các pháp sư trong chiến tranh là rất quan trọng.

Các pháp sư đảm nhận các cuộc tấn công quy mô lớn, tấn công và đóng vai trò hỗ trợ thực sự thống trị chiến trường.

"Thưa Bệ hạ, Hội đồng Trưởng lão đã nói rằng chúng ta có thể cần phải sử dụng vũ lực để ngăn chặn Đế quốc giành được sức mạnh như vậy."

"...Đúng vậy."

"Thần cũng nghĩ thế."

Tôi hiểu những gì mọi người đang lo lắng.

Vẫn còn hài cốt của các pháp sư trong Sảnh Anh hùng.

Tuy nhiên, hầu hết trong số họ là những chiến binh.

Nhưng có những ngôi mộ riêng dành cho các pháp sư đã để lại những thành tựu ma thuật vĩ đại trong Lăng mộ Hoàng gia. Và không chỉ ở đó mà còn ở nhiều nơi khác nữa.

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ hồi sinh hài cốt của những pháp sư vĩ đại đã để lại tên tuổi trong lịch sử loài người và chỉ huy họ như một đội quân?

Cứ như thể họ có một lực lượng pháp sư khổng lồ vượt xa quân đoàn Pháp sư Hoàng gia.

Hồi sinh những chiến binh và pháp sư đã để lại tên tuổi trong lịch sử loài người.

Tất cả họ sẽ trở thành một đội quân để cứu nhân loại.

Đó là một kịch bản rất hợp lý, nhưng vấn đề phát sinh khi lưỡi kiếm của họ chĩa vào chúng tôi.

Không có gì đảm bảo rằng sẽ không có chiến tranh chỉ vì Bertus không có ý định chiến đấu với chúng tôi.

Rốt cuộc, chiến tranh có thể nổ ra do các yếu tố bên ngoài.

Thật đáng sợ khi lực lượng Master Class sẽ được bổ sung rất nhiều, nhưng vấn đề thực sự là việc bổ sung lực lượng pháp sư.

Titan không thể vượt biển, nhưng một đội quân khổng lồ có thể xâm chiếm Edina nếu các pháp sư được tăng cường đến mức đó.

Họ có thể không biết tình hình hiện tại ở Edina, nhưng nếu vị trí của chúng tôi bị phát hiện, một sự kiện như vậy thực sự có thể xảy ra.

KHÔNG.

Đó không phải là vấn đề của quân đội, mà thực tế là khoảng 1000 pháp sư tương đương với Chúa tể ma cà rồng có thể hạ gục một Titan trên Edina.

Tôi không muốn Thảm Hoạ Cổng, nhưng nó xảy ra là do tôi.

Bertus không muốn chiến tranh, và tôi cũng vậy, nhưng không có cách nào biết tại sao chiến tranh có thể nổ ra.

Tôi tin chắc rằng mình có một loại lời nguyền nào đó cứ liên tục gặp phải những tình huống mà tôi không muốn xảy ra.

Cho dù đó là số phận hay trò đùa của kẻ lừa đảo.

Nếu chúng tôi để nghiên cứu của Đế chế một mình, chúng tôi có thể kết thúc Thảm Hoạ Cổng mà ít thiệt hại hơn.

Nhưng nếu điều đó phá hủy thế giới mà tôi đã dày công xây dựng.

Tôi không thể chắc chắn rằng mất tất cả không phải là số phận của tôi.

Tuy nhiên, nếu tôi phá hỏng tất cả các dự án đang được tiến hành chỉ vì Đế chế đang tiến hành nghiên cứu nguy hiểm, chẳng phải điều đó cũng phục vụ cho mục đích của kẻ lừa đảo sao?

Nếu tôi phá hủy dự án cốt lõi của Đế chế bằng chính đôi tay của mình, chiến tranh có thể sẽ nổ ra vì chính sự cố này.

Nếu tôi tấn công Đế quốc bây giờ, chiến tranh chắc chắn sẽ xảy ra. Trên thực tế, quyết định của tôi về vấn đề này có thể ngăn Lực lượng Đồng minh tiến xa hơn nữa.

Nếu tôi để Đế chế một mình, Thảm Hoạ Cổng có thể được giải quyết dễ dàng hơn, nhưng tôi có thể mất tất cả mọi thứ trong quá trình này.

Tôi biết rằng cả Bertus và tôi đều không có thù địch với nhau; chúng tôi chỉ chưa có một cuộc trò chuyện về nó.

Nếu sau này tình hình thay đổi, đó sẽ không phải là do ý chí của Bertus mà là do các yếu tố bên ngoài.

Không, Bertus, người không muốn chiến tranh, có thể bị ám sát, và vị Hoàng đế mới có thể muốn gây chiến với Ma vương.

Bất kể tôi đi đâu, tôi chỉ nhìn thấy một tương lai của cuộc chiến chống lại Đế quốc.

Nếu tôi tấn công, sự cố này sẽ là lời biện minh.

Nếu tôi im lặng, yêu cầu của thế giới sẽ là sự biện minh.

Nếu tôi nhất định phải gây chiến, có lẽ tốt hơn là đối mặt với một Đế chế suy yếu.

Nhưng nếu Đế chế trở nên mạnh hơn, tôi có thể ngăn chặn những cái chết bất ngờ như lần này.

Có thể tránh được cái chết của Delphine và Ludwig bị mất cánh tay.

Còn vô số binh lính Lực lượng Đồng minh mà tôi không biết thì sao?

Nếu tôi để Đế chế yên, hàng trăm ngàn người có thể sống sót và nếu Thảm Hoạ Cổng kết thúc sớm hơn, các nguồn lực bổ sung có thể được sử dụng để giúp đỡ những người tị nạn.

Nhưng người của tôi ở Edina.

Tôi cũng có trách nhiệm với một quốc gia.

Chỉ vì có nhiều công dân hơn trong Đế chế, điều đó không có nghĩa là đất nước của tôi sẽ biến mất và để họ sống.

Tôi không thể đưa ra lựa chọn như vậy.

Tôi cảm thấy như mình đang đứng trước ngã ba đường của định mệnh.

Những lựa chọn tôi đưa ra bây giờ sẽ thay đổi rất nhiều trong tương lai.

Một điều tôi biết.

Cho dù lựa chọn của tôi là gì, tôi chắc chắn sẽ hối tiếc rất nhiều.

Tôi sẽ phải chịu đựng những cơn ác mộng trong nhiều ngày dài nữa.

Vấn đề mà Hội đồng trưởng lão nêu ra lần này không phải là báo động giả.

Các chiến binh hồi sinh và các pháp sư hồi sinh.

Khả năng hồi sinh các pháp sư như Lich.

Vấn đề bắt đầu với tất cả những điều đó.

Nhưng nếu vấn đề này giúp kết thúc Thảm Hoạ Cổng, tôi cũng phải xem xét lựa chọn để nó một mình.

Nếu đội quân đó thực sự giúp phá hủy Cánh cổng cuối cùng, tôi có thể phải sử dụng Alsbringer để chống lại những con rồng ở thế giới khác khi đối đầu với chúng vì tôi đã phá hủy sức mạnh mới của Đế chế.

Trong trường hợp đó, cản trở dự án của Đế chế về cơ bản sẽ là một hành động tự sát.

"Và có một vấn đề quan trọng nhất."

"Vấn đề quan trọng nhất?"

"Có khả năng Đế chế đã bắt tay với Black Order."

"..."

Tôi không thể không im lặng trước những lời của Sarkegaar.

—Black Order.

Vâng, nếu nó liên quan đến [Giả kim thuật] và Undead, họ sẽ tham gia.

Bất kể Đế chế làm gì, nguồn kiến thức có thể là Black Order.

Mặc dù sức mạnh của Black Order đã suy yếu nhưng kiến thức của họ vẫn còn, và không phải là không thể khi họ

tìm thấy một tổ chức có thể sử dụng kiến thức đó một cách có giá trị hơn chính họ.

Tuy nhiên.

Black Order đã cố giết tôi.

Họ đã tin rằng cái chết của tôi là cần thiết cho nhân loại.

Do đó, những người còn sót lại có thể vẫn mong muốn cái chết của tôi.

Nếu một thế lực thù địch đã bắt tay với Đế chế, tôi phải tự mình xem chuyện gì đang xảy ra càng sớm càng tốt.

Có hai cách để làm điều này.

Tôi phải mạo hiểm gặp trực tiếp Bertus và tìm hiểu toàn bộ câu chuyện, hoặc tôi cử Sarkegaar đi thu thập thông tin.

Nói chuyện với Bertus là một điều rất nguy hiểm. Nó không chỉ nguy hiểm cho tôi mà còn cho cả Bertus.

Tuy nhiên, Sarkegaar không phải là toàn năng.

Hơn nữa, các dự án mà Đế chế hiện đang thực hiện có thể ở một nơi mà ngay cả Sarkegaar cũng khó tiếp cận.

"Ta phải đích thân gặp Hoàng đế."

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài kết luận rằng tôi cần gặp trực tiếp Bertus.

"Bệ hạ, nguy hiểm lắm."

Đương nhiên, Sarkegaar chỉ có thể bày tỏ sự lo lắng của mình.

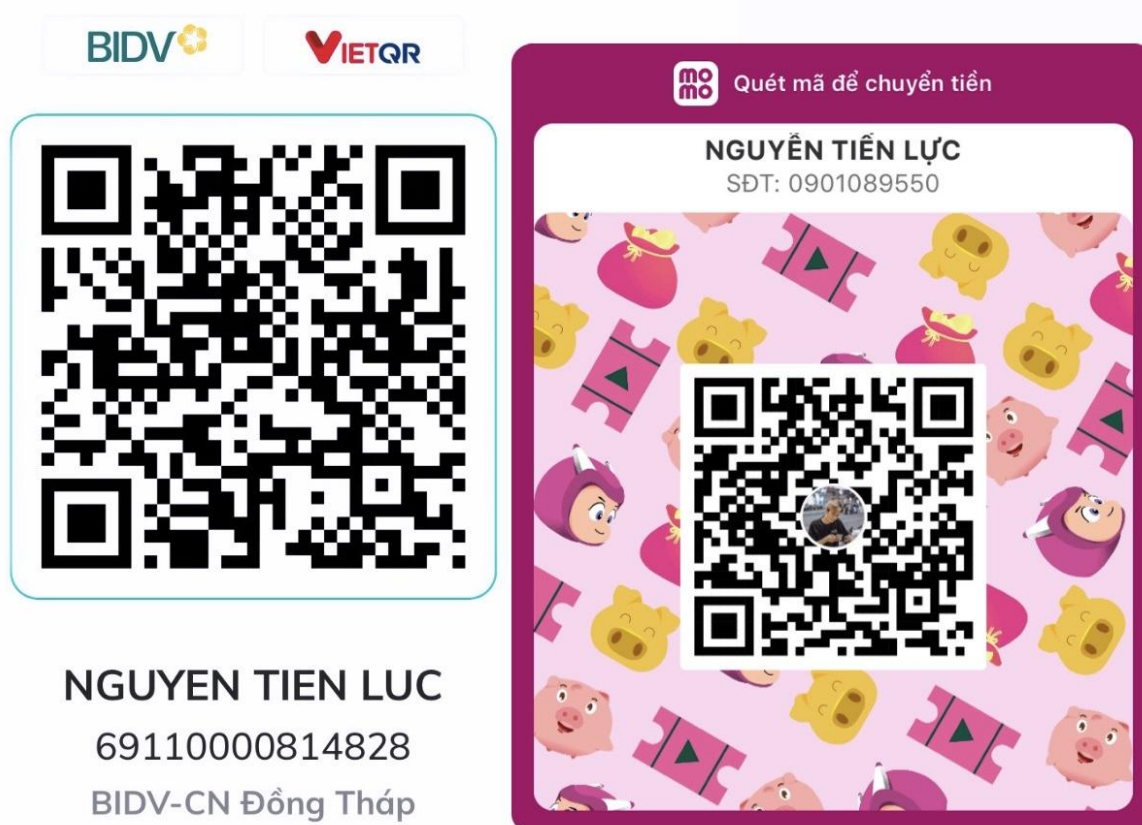
"Sẽ có lúc nó trở nên nguy hiểm, nhưng lúc đó không phải bây giờ."

Giống như Bertus sẽ không tấn công tôi ngay lập tức, ngay cả khi anh ta biết nơi ở của tôi, anh ta sẽ không cố gắng tấn công tôi nếu chúng tôi đối mặt với nhau.

Chúng tôi có thể có một cuộc trò chuyện. Tôi không biết về sau, nhưng bây giờ, một cuộc trò chuyện chắc chắn là có thể.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading